

Adventná príloha Farského listu

pondelok 3. adventného týždňa

1. čítanie: Nm 25,2-7.15-17a

Čítanie z knihy Numeri nám ponúka niektoré Balaamove proroctvá. Prvé ohlasuje izraelskému národu hojnosť a plodnosť prostredníctvom obrazu veľkého tábora plného krásnych a bohatých stanov a bohato zavlažovanej kvitnúcej záhrady, čo poukazuje na veľkú životaschopnosť. Štvrté proroctvo na rozdiel od predchádzajúcich popisuje ideálne kráľovstvo. Balaamovou úlohou je prorokovať, že Izrael má pred sebou slávnú budúcnosť – konkrétne znamenie Božej vernosti voči sľubom, daným Dávidovi.

utorok 3. adventného týždňa

1. čítanie: Sof 3,1-2.9-13

Na začiatku tohto úryvku nájdeme Pánovu výčitku predstaviteľom židovského národa, ktorí sa nestarajú o rozkvet viery svojho ľudu, ale ide im čisto o ich vlastný prospech. Na tento súd nadväzuje slovo nádeje, ktoré predpovedá očistu národa i Jeruzalema, čo prinesie zasľúbenú mesiášsku radosť s zhromaždenie rozptýlených. Základom tejto obnovy je obrátenie ľudského srdca a jeho hlavným prejavom sa stáva prijatie Božieho zákona a pravej bohoslužby.

streda 3. adventného týždňa

1. čítanie: Iz 45, 45,6b-8.18.21b-25

Slová, ktorými sa prorok obracia na Kýra, sú oslavnou piesňou na poctu Boha, ktorý skrze svojho Pomazaného prináša spásu. Jasne prehlasuje, že jedine Boh Izraela je Pán, pretože on všetko vykonal (svetlo i temnotu, spásu i hanbu) a svojím stvoriteľským pôsobením vytvára niečo „celkom nové“. Boh zvrchovane vládne nad celým svetom i ľudstvom a nič sa nemôže vzoprieť jeho moci.

Evanjelium: Mt 21,23-27

Evanjelista ukazuje Ježišových odporcov, ktorí namietajú, že Ježiš nemal právo vyhnat predavačov z jeruzalemského chrámu. Žiadajú preto, aby im povedal, v akom mene to urobil. Ježiš od nich vyžaduje jasné stanovisko ohľadom Jánovho krstu. Tým sú prinútení, aby sa zamysleli nad svojím vlastným pomýleným správaním voči Bohu. Ježišova otázka nie je obrátením pozornosti na niečo úplne iné. Ide o naliehavú výzvu k obráteniu, ktorá požaduje, aby Ježišovi odporcovia zaujali jednoznačné stanovisko k Jánovej výzve na obrátenie.

Evanjelium: Mt 21,28-32

Ježišove podobenstvo neospevuje hriešnikov ani neponižuje zbožných, ako by sa na prvý pohľad pohllo zdať, ale zvestuje, že Boh je veľmi blízko každému hriešnikovi a stále mu ponúka možnosť nápravy života. Je to zároveň odsúdenie nedôslednosti mnohých veriacich, znázornených v osobe prvého syna, ktorých bohoslužba sa obmedzila na obyčajné slová. Ježiš neporovnáva „zbožných“ ľudí s hriešnikmi, aby ich odsúdil, ale chce ich takto pozvať k obráteniu.

Evanjelium: Lk 7,19-23

Lukáš predstavuje Jána Krstiteľa ako človeka, ktorý odovzdal celý svoj život do služby Bohu. Primkol k svojmu Bohu, pocítil jeho blízkosť a uveril, že ho môžeme poznať v Ježišovi Nazaretskom, ktorý prišiel, aby sa od neho nechal pokrstiť v rieke Jordán. Ježiš odpovedá na Jánovu otázku tým, že poukazuje na to, čo sa deje pred očami Jánových posláv. Ako najdôležitejšie odkazuje Jánovi, že „chudobným sa hlása radostná zvesť“.

štvrtok 3. adventného týždňa

1. čítanie: Iz 54,1-10

Prorok pripomína dejiny vyvoleného národa s použitím symboliky snúbeneckej lásky medzi Bohom a Sionom. Vyhnanstvo prirovnáva k ovdoveniu a vyhnaniu manželky a tragédii, ktorá postihla obyvateľov Jeruzalema, k neplodnosti ženy, ktorá túži po množstve detí. Pán však mení údel svojho ľudu a Jeruzalem sa znova zaplňuje obyvateľstvom, pretože sa do neho vracajú vyhnanci. Stáva sa tak znamením obnovy lásky, ktorá v minulosti zdanlivo vyhasla.

piatok 3. adventného týždňa

1. čítanie: Iz 56,1-3a.6-8

Posolstvo proroka Izaiáša tu naberá všeobecný rozmer: mesto Sion je predstavené ako stred, z ktorého Boh vyžaruje svoju slávu. Jedinou podmienkou k účasti na živote Božieho ľudu a na jeho bohoslužobných zhromaždeniach nie je teda príslušnosť k určitému národu, ale verné dodržiavanie zmluvy. Ako príklad uvádza prorok prikázanie o sobotnom pokoji. Boh Otec otvára svoj dom a svoj chrám všetkým ľuďom, aby všetci zakúsili jeho milosrdenstvo.

sobota 3. adventného týždňa

1. čítanie: Gn 49, 1-2. 8-10

Autor Patriarcha Jakub sa pripravuje dať svojim synom požehnanie, no jeho slová vyjadrujú proroctvo. Na začiatku sa Jakub správa ako prorok, ktorý hovorí o budúcnosti, kým na konci môžeme jeho slová vidieť ako sériu požehnaní. Požehnanie sú realizované v pravom zmysle slova v Kristovi a Cirkvi. Požehnanie sa vzťahujú na toho, kto je zobrazený v Jozefovi a zlorečenia sa vzťahujú na tých, čo sa protivili a pohrdali Božím Synom.

Evanjelium: Lk 7,24-30

Podľa Ježiša je Ján Krstiteľ ozajstný prorok, ktorý hľadá Boha na púšti kajúcim štýlom života a pevnou, vytrvalou vierou, jednoduchosť akéhokoľvek kompromisu so svetom moci a povrchnosti. Ježišova chváloreč o Jánovi sa zároveň stáva napomenutím pre všetkých, ktorí sa považujú za spravodlivých a nechcú sa obrátiť. Zvlášť je tvrdý je záverečný výrok, určený tým predstaviteľom náboženského života, ktorí v domnení, že sú spravodliví, neprijali Jánove kázanie a ani jeho očistný krst.

Evanjelium: Jn 5,33-36

Na pozadí tohto rozhovoru medzi Ježišom a židmi sa odohráva stret medzi vierou a neverou. Ježiš najprv vysvetľuje svoje konanie ako účasť na činnosti Otca a potom sa zaoberá svedectvom, ktoré proti nemu vzniesli jeho odporcovia, a otázku vierohodnosti, s ktorou Ježiš zjavuje Otca. Jeho zjavenie je pravé, pretože sám Otec ho potvrdzuje svojimi skutkami. Ježišovi protivníci nemôžu túto úroveň svedectva overiť, ale môžu sa oprieť o svedectvo Jána Krstiteľa.

Evanjelium: Mt 1, 1-17

Ježišov rodokmeň je plný rôznorodých postáv. Sú tam prítomní svätci i hriešnici, spravodliví i podvodníci, nájdeme tam zasvätených Bohu i vrahov, kráľov, básnikov i outsiderov - všetci však vedú ku Kristovi. Vyústením celého rodokmeňa je jeden spravodlivý pár - dvaja mladí ľudia, ktorí príjmu do svojho rodinného spoločenstva živého Boha. Boh predsa našiel priestor lásky a prijatia.